

¡ B E L E N Á !

Ni joan mezetara
 Gabaren erdian,
 Kantak eta musikak
 Entzunik kalia;
 Pensaturik sufritzen
 Dagon familian
 ¡Zér malkoak ísurtzen
 Diran bitartian!

Gauza zuri bat nuen
 Ikusi aurrian,
 Zan aur jaio berri bat,
 Bildua zapian,
 Arkitzen zana ¡bakar!
 Botia lurrian,
 Los-arri puska gogor
 Otz baten gañian!

¡O aurcho chiki gaišo
 Iñork ez maitia,
 Jaio beste mancharik
 Batere gabia!
 ¡Zéiñ beltza ageri dan
 Zure suertia
 Amarik ezagutzen
 Ez dezun umia!

¡Atoz, atoz enecho!
 Ta guazen aurrera,
 Zu bezelakoak ¡ai!
 Or duten echera;
 Ortikan ere kantak
 Datoz gaur kalera,
 ¿Ez digute esaten
 —Onera, onera?—

Ta ¿nór da datorrena
 Korrika atera,
 Itzikan esan gabe
 Zu neri kentzera,
 Far-irri samur batez
 Begiratutzera,
 Malko eder bat joanik
 Arpegian bera?

Gorputzeko ichuraz
 Da emakumia,
 Besteak bezelañen
 Aragiz jantzia;
 Izanik aingeru bat,
 Aiñ choragarria,
 Non Zeru-Lurrak dauden
 Esanaz— ¡neria!—

¿Nórena zera bada
 Zu orren maitia?
 —¡O!... Aur jaio berri bat
 Da nere Jabia,
 Aizpa bat det: izena
 Du Karidadia,
 Ta gure eche au da
 Pozaren kabia!

¿Ta zu, gizona, zaude
 Naigabez betia?
 Sartu zaitetz barrena,
 Konsolazaitia!
 ¡Ara! ikusi zazu
 Gure familia,
 Emen aurra, or zarra,
 An berriz eria!

¡Begira zér kontentuz,
 Bakoitzak beria,
 Daramaten guztiak
 Beren gurutzia!
 Esperantzaz beterik,
 Pizturik fedia,
 ¡O!... gozoa da onla
 Zerbait sufritzia!

Ikusi zazu orain
 Gure Nagusia,
 Belengo portalera
 Zerutik jachia;
 Gizon batzuek Aur au
 Ez ezagutzia
 ¡Zér gauza tristia dan!
 ¡Zér negargarria!—

Karidadeko monjak

¡JESUS! ikustia

Ta belaunikaturik

Ísill gelditzia

Guztia bat izan zan:

. . . . .

¡O JESUS aundia!

¿Naizu arren ondoan

Nik adoratzia?

ANTONIO ARZÁC.

